

ת"פ 26768/05/19 - מדינת ישראל נגד סלימאן אלעביד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26768-05-19 מדינת ישראל נ' אלעביד

לפני כבוד השופט ענת יהב
המאשימה מדינת ישראל
ע"י מתמחה גב' רחל פרי
נגד
סלימאן אלעביד
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ווליד כבוב

גזר דין

כללי

הנאשם, הורשע על בסיס הודאתו, במסגרת הסכמה דיונית ובכתב אישום מתוקן, בעבירה של **סחר בסם מסוכן** לפי סעיף 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**") ובעבירה **החזקת סם שלא לצריכה עצמי** לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 7.5.19, במסגרת פעילות משטרתית למיגור תופעת הסחר בסמים, מכר הנאשם סם מסוג קוקאין במשקל של 0.0748 גרם, בתמורה לסכום שאינו ידוע למאשימה. באותן הנסיבות, אף החזיק הנאשם בסם מסוג קוקאין במשקל של 0.4 גרם, שלא לצריכתו העצמית.

ההסכמה בין הצדדים לא כללה הסכמה לעניין העונש שיוטל על הנאשם, למעט, הפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר, אשר ימסור מידע לגבי הנאשם וכן ימליץ המלצותיו בנוגע אליו תוך שקלול נסיבותיו ומסוכנותו, אף על פי כן, הנאשם לא יצר קשר עם שירות המבחן בשתי הזדמנויות שקיבל מאת בית המשפט (ראה הודעות של שירות המבחן מתאריכים 6.11.22 וכן 28.12.22). בהמשך ולבקשת הנאשם וב"כ, ניתנה לו אפשרות נוספת, בה נפגש עם שירות המבחן והוגשו שני תסקירים בעניינו, כפי שפורט להלן.

תסקיר שירות המבחן, אשר הוגש ביום 28.3.23, ציין את נסיבותיו האישיות משפחתיות של הנאשם; בן 26, נשוי ואב לילדה רכה בימים, עובד כעוזר חשמלאי. מסר, כי החל להשתמש בסמים במהלך נעוריו ונחשף לחברה שולית. שירות המבחן אף התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, שלחובתו 4 הרשעות קודמות בין השנים 2013-2018 בעבירות אלימות וסמים. כן התרשם שירות המבחן, מאדם צעיר, נעדר תמיכה ממשפחתו, שלאורך שנים התקשה להיעזר בגורמי הטיפול ולא ביטא תובנה למצבו. כך גם כיום, מתקשה להכיר בחומרת מעשיו ובהשלכותיהם. עוד עולה חשש לשימוש בעל אופי התמכרותי בסמים ובאלכוהול לאורך השנים. בד בבד העריך השירות, כי בשנים האחרונות הנאשם מבטא מוטיבציה לשיקום ושינוי אורח חייו, וכן אינו משתמש בסמים, לפיכך, מצוין, כי הנאשם זקוק לליווי ממושך לשם סיוע

בגיבוש זהות אישית בוגרת, התרחקות מעבריינות והימנעות משימוש בסמים. הנאשם הביע רצון להיעזר בטיפולים והחל להשתלב בקבוצת "הכנה לטיפול". לאור האמור, ממליץ שירות המבחן על הארכת עונש המאסר על תנאי (בן 18 חודשים) והטלת עונש שיקומי בדמות - צו מבחן למשך שנה ו- 200 שעות של"צ.

טיעוני הצדדים

ביום 25.4.23, טענו הצדדים, זאת כמובן גם בהתאם ובהתייחס לתסקיר שהוגש-

ב"כ המאשימה, ביקשה למצות עם הנאשם את הדין, עמדה על חומרת מעשיו, על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו וכן ביקשה להפעיל מאסר מותנה של 18 חודשים התלוי ועומד כנגדו, בצינה שמדובר ב'שטר ששוברו בצדו', וזמן פירעונו הוא כעת, שכן הנאשם אינו יכול לאחוז את החבל בשני קצותיו, מחד, נגזר עליו מאסר קצר בהסכמתו לאור התנאי הארוך על מנת שזה ירתיעו, מצד אחר, טוען למאסר מותנה ארוך ובלתי מידתי. בעניין זה אף הפנתה לפסיקה, שם הופעלו מאסרים מותנים ארוכים ואף במצטבר, לאישוש טענה זו הפנתה לעפ"ג 33783-06-16 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** ולפסיקה המוזכרת (שם דובר על מי שהסיע תושבי השטחים תמות בצע כסף, הוטל עליו עונש של 9 חודשים והופעל מאסר מותנה בן שנתיים ימים במצטבר). הדגישה כי מדובר בעבירות של סחר והחזקה של סם מסוג קוקאין, כך שגם אם הכמות אינה גדולה, בידוע שסם זה הינו הרסני ותוצאותיו קשות. בנוסף טענה לכך שעל אף בסמוך לביצוע העבירה סיים לרצות את מאסרו בגין עבירות דומות, בחר לשוב ולבצען שוב. לעניין שיקולי שיקום, ציינה כי תוכן התסקיר אינו עולה כדי שיקום ממשי ועל כן שיקולי הענישה גוברים (רע"פ 126/15 **טל חביף נ' מדינת ישראל**). לנושא מתחם הענישה טוענת כי הוא נע בין 10 ל- 20 חודשים, כשלדעתה יש למקם את הנאשם בנסיבותיו ועברו הפלילי שכולל עבירות דומות (ר"פ הוגש- ע/1) באמצעו, לפיכך ביקשה להטיל עליו עונש של 15 חודשים ולהפעיל את המאסר המותנה (ע/2) חלקו במצטבר וחלקו בחפף, כך שבסופו של יום ירצה 27 חודשי מאסר וענישה נלווית של קנס ופסילה בפועל במצטבר לפסילה על תנאי התלויה כנגדו.

ב"כ הנאשם, הדגיש את נסיבות כתב האישום כפי שתוקנו ובהם הודה הנאשם, הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה מבלי שנפתחו לו תיקים חדשים - כ- 4 שנים. את השינוי שעשה בחייו האישיים, נישואיו ולידת בתו. כן הפנה לתסקיר שירות המבחן שממליץ על ענישה שיקומית טיפולית. בצד זאת טען לאורכו של התנאי, שאינו סביר ומידתי להפעלה בנסיבות תיק זה ובנסיבותיו של הנאשם, (בעניין זה הפנה לעפ"ג 19652-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** וכן לע"פ 5798/00). מסר כי שירות המבחן מתעתד לברר התאמתו לבית משפט קהילתי ומכך ביקש להוכיח את רצונו הטוב והכן של הנאשם לעניין ההליך השיקומי. עוד ביקש לאמץ את המלצת השירות ככזה שהינו כלי עזר מקצועי לבית המשפט, אשר שם דגש במקרה זה על הפן השיקומי ומכאן ההצדקה לחריגה ממתחם העונש.

מכיוון שבמהלך הטיעונים הסתבר כי נקבעו לנאשם פגישות לבחינת התאמתו לבית משפט קהילתי, מצאתי שיש להפנותו למסלול זה קודם שאגזור את דינו ואקבל התייחסות לכך מאת שירות המבחן.

תסקיר משלים שניתן ביום 7.5.23, שב ומפרט לעניין נסיבותיו המשפחתיות - אישיות הקשורות למצבה הרפואי של בתו

הפעוטה. לעניין בחינת התאמתו לטיפול במסגרת בית משפט קהילתי; ציין שירות המבחן, כי נקבעו לו שתי פגישות, לראשונה לא התייצב ותלה זאת במצה הבריאותי של בתו ולפגישה השנייה, הגיע באיחור ומסר שהתבלבל במועד. לגופו של עניין, התקשה לשתף פעולה בכל תחום עליו נשאל (משפחתי ואישי) ואף התקשה להתייחס לקשיים וההתמודדות שעומדים בבסיס ביצוע העבירות "ולו באופן ראשוני" ומיקד טענותיו בנוגע לצרכי העסקתו בלבד. לא זיהה כל צורך טיפולי לעניין עבירות השימוש בסם, ועל אף ניסיונות לסייע לו בכך ולהגדיר לו את צרכיו ונזקקותו, הוא מתקשה ואינו ער למצבו. לא מכיר בצרכים העומדים בבסיס ביצוע העבירות ולא מבטא נזקקות טיפולית, כך ששירות המבחן מתרשם כי הוא נעדר תובנה למצבו ולגורמי הסיכון בהם הוא מצוי. מכל האמור, לא מצא שירות המבחן את הנאשם מתאים להליך טיפולי במסגרת בית משפט קהילתי, מאידך, שב ודבק בהמלצתו בתסקיר הראשון, דהיינו, שיש להטיל עליו של"צ בהיקף שעות גדול וכן השמתו תחת צו מבחן למשך שנה.

הנאשם, אף הוא ביקש לאמץ את המלצות השירות והתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם:

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה

כידוע, כבר נכתב לא אחת, כי נזקי הסמים ופגיעתם בחברה משתרעים על פני תחומים ורבים מרובים, מבחינת היקף הפגיעה - הרי שהוא כולל פגיעה רעה הן למשתמש הבודד ולמעגל הקרוב לו ולמשפחתו, אך הפגיעה הולכת ונמשכת גם לחברה כולה, זאת לאור הפעילות הפלילית של הצרכן המבקש לספק את הדחף לסם. בנוסף - מעגלי היצור והשיווק של הסמים מייצרים כשלעצמם פעילות עבריינית נרחבת, כאשר הרווחים העצומים מגיעים לעיתים לארגוני פשיעה וטרור ומאפשרים את פעילותם הפוגענית. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך להילחם בנגע הסמים (ראו למשל ע"פ 3172/13 **עלא סואעד נגד מדינת ישראל** (7.1.14)).

בנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן, הנאשם סחר בסם מסוג קוקאין (0.0748 גר'), שהינו סם ממכר ותופעותיו קשות, ובמקביל החזיק בכמות נוספת של הסם מן הסוג הנזכר, בחזקתו (0.4 גר'), אמנם עבירת הסחר הינה עבירה חמורה ועדיין נוכח הכמות ומשקל הסם שמיוחסים לו, הרי שהפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף **הנמוך**.

מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של סחר בסם והחזקתו, משקללת את סוג הסם, כמותו, הנסיבות האופפות את העבירות ומיקומו של הנאשם בשרשרת הפצת הסם.

א. רע"פ 126/15 טל חביף נ' מדינת ישראל (13.1.15) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, עבירה אחת של תיווך בסם ושתי עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. על-פי עובדות כתב האישום, הנאשם מכר לסוכן סמוי מנות סם של קוקאין בשלוש הזדמנויות: האחת, במשקל של 0.3901 גרם נטו תמורת סכום של 460 ש"ח; השנייה, במשקל של 0.8179 גרם נטו תמורת סכום של 800 ש"ח; והשלישית במשקל של 2.5056 גרם נטו תמורת סכום של 2,000 ש"ח. ובעת מעצרו החזיק הנאשם סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 12.2719 גרם נטו וכן חשיש במשקל 0.11 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם **לכל אחד מהאירועים של הסחר**, הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. ולכל מעשה **החזקת סם** נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר מותנה בן 4 חודשים כך שסה"כ ירצה 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת, קנס בסך 2,000 ₪, חתימה על החייבות ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה. הערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ב. רע"פ 65/15 מסארווה נ' מדינת ישראל (13.1.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן. על-פי עובדות כתב האישום, הנאשם מכר לשוטר סמוי מנת קוקאין בתמורה ל-200 ש"ח. במקרה נוסף הנאשם סחר בסם מסוכן בכך שמכר לשוטר סמוי מנת קוקאין בתמורה ל-200 ש"ח אשר הועברו למישהי אחרת שסיפקה את הסם. בית המשפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים**. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד מע"ת, צו מבחן, התחייבות בסך של 1,000 ₪ וחודשיים פסילת רישיון נהיגה. בית המשפט המחוזי **בערעור** שהוגש, קבע כי **המתחם שנקבע הוא המתחם הנהוג ואף ציין כי בתיקים רבים הרף התחתון בעבירות אלו עולה מעל 6 חודשים**. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחה.

ג. ת"פ (רמלה) 46328-02-18 מדינת ישראל נ' טברי (15.5.19) - הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות האישום הראשון, מכר הנאשם קוקאין במשקל 0.42 גרם נטו והרואין במשקל 1.74 גרם נטו תמורת 200 ₪. על פי עובדות האישום השלישי, מכר הנאשם הרואין במשקל 0.88 גרם נטו תמורת 100 ₪. על פי עובדות האישום הרביעי, במספר הזדמנויות שונות מכר הנאשם קוקאין תמורת 100 ₪ למנת סם. על פי עובדות האישום החמישי, בשלוש הזדמנויות שונות, מכר הנאשם הרואין בכמות שאינה ידועה בסכומים שבין 100 - 200 ₪ בכל פעם, ובאחת מהן, מכר 1.55 גרם הרואין תמורת 200 ₪. על פי עובדות האישום השישי, החזיק בביתו קוקאין במשקל 9 גרם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם ביחס לכל מכירה ומכירה של הרואין/ קוקאין במשקלים המתוארים באישום ובנסיבות המתוארות נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו לצד מע"ת, קנס בסך 30,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

ד. 18.11.20 ת"פ (תל-אביב) 9860-10-15 מדינת ישראל נ' רבאעה (25.11.18) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של סחר בסם מסוכן. לפי הנסיבות שפורטו בהכרעת הדין, מכר נאשם שתי שקיות ובהן סם מסוג קוקאין במשקל של 0.5118 גרם נטו בתמורה לסכום כסף שגובהו אינו ידוע. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר**. בית המשפט גזר על הנאשם, עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מע"ת וקנס בסך 2,000 ₪.

לאור נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם לשתי העבירות גם יחד, שנע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים.**

נסיבותיו של הנאשם, ומיקומו במתחם שנקבע, דהיינו, העובדה שעבר את העבירה נשוא כתב האישום מיד לאחר ששוחרר ממעצר, העובדה שבעברו הרשעות מן הסוג הזה, אשר לא הרתיעו אותו ומאידך, גילו הצעיר, שינוי אורחותיו, לפחות באופן חיצוני (נישא והוא אב לילדה) ובעיקר העובדה כי מאז עבירה זו, לא נפתחו תיקים נוספים, כל אלו ממקמים אותו במתחם העונש ברף התחתון של המתחם.

שיקולי שיקום, סטייה לקולא מן המתחם

סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין קובע:

"קבע בית-המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

החוקמאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת, כאשר שימוש בסעיף זה יהא במשורה ורק אם מצא כי הנאשם השתקם, או שסיכויו להשתקם הינו ממשי (ע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מדינת ישראל** (24.05.2022)). ועוד, החריגה תעשה רק מקום ש"**ניכרים בפועל**" אותו שיקום או סיכוי (ראה ע"פ 671/22 **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (20.10.2022)), כאשר, גם אם שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה), הרי שיש לשקול את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שאירוע זה והנאשם זכאים לאותה הקלה **"שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה"** (שם וכן בפסיקה המאוזכרת).

הרציונל השיקומי נועד לאפשר שילובו של עבריו בחברה ובית המשפט מצווה להעריך היטב את סיכויי השיקום והכלל הוא כי הסטייה ממתחם העונש ההולם תישקל אך ורק במקרים חריגים במיוחד (ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.7.2019)), גם אז, יהא זה מקום בו האינטרס הציבורי יכול להכיל תוצאה שכזו. ראו לעניין זה גם ע"פ 9036/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.1.2020):

"מעבר לכך, יש לציין כי סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין האמור, איננו מטיל חובה על בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם אם מדובר בנאשם שהשתקם, או כאשר קיים סיכוי של ממש שישתקם, אלא מדובר בסמכות שברשות בלבד... בעניין זה, נקבע בפסיקה כי ככל שהעבירה בה הורשע הנאשם ונסיבותיה חמורות יותר, כך גובר הנטל המוטל על הנאשם להראות הליך שיקומי מתקדם יותר, או סיכויי שיקום מובהקים יותר, כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם."

ההגנה טוענת, כי מקרה זה מתאים בנסיבותיו של הנאשם ובנסיבות ביצוע העבירות, לסטייה לקולא ממתחם הענישה שנקבע, מן הטעם שהנאשם משולב בפועל בהליך הטיפול, מתייצב ומוכן לקבל עליו כל אשר ידרוש ממנו שירות המבחן, כאשר בעניין זה מפנה להמלצת התסקיר, משם הביסוס לשיקומו של הנאשם, בעיקר, כאשר אלו מתכתבים עם השינוי בפועל שהנאשם עשה - הימנעות מביצוע כל עבירה שהיא בכלל ובתחום הסמים בפרט. המדינה שבה וצינה, כי לטעמה לא מדובר בהליך אמיתי אותו מבקש הנאשם לעבור וכל רצונו הוא מן הפה אל החוץ.

אומר, שחכתי בדעתי ושבתי ובחנתי את תוכן התסקירים, כאשר בסופו של דבר ועל אף שבית המשפט, אינו כפוף להמלצות אלו, מצאתי ליתן לנאשם למצות עד תום את התהליך השיקומי שניתן לו והוא מממש, הלכה למעשה. אכן מחד, הנאשם מציין שאינו זקוק לטיפול כפי שהוצע לו במסלול הקהילתי וייתכן שמחשבה זו נובעת מהעובדה שהצליח להימנע מלהסתבך עם החוק תקופה של מספר שנים. אולם מאידך, מראה נכונות להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח, תחת פיקוח שירות המבחן למשך שנה, כך שבצד הימנעותו זו, דה פאקטו, משולב בהליך טיפולי.

סעיף 56 וסעיף 85(א) לחוק העונשין,

סעיף 56 לחוק, מורה על אפשרות הארכת מאסר מותנה "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי". דהיינו, שיקול הדעת להאריך תנאי שכזה מסור לבית המשפט במקום בו נראה שיש ליתן הזדמנות נוספת לנאשם לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים את הדעת לציפייה שכך יהיה. (ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**).

לעניין **המאסר המותנה הארוך**, שתלוי ועומד כנגד הנאשם, יש להפנות לתוכנו (ת"פ 42375-09-17) בפני כב' הש' מנחם מזרחי, שם הוצג הסדר בין הצדדים, כך שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בגין 19 עבירות של סחר, כאשר הצדדים עתרו למאסר בן 15 חודשים, שהינו קצר, אולם יוטל מאסר מותנה של 18 חודשים. בטיעונים לעונש אומר הנאשם: "**בימ"ש מסביר לי שההסדר הוא שאם אני אעשה תוך 3 שנים עבירה כמו שעשיתי, שאמכור סמים, יש לי תנאי של שנה וחצי, ואם אני אחזיק סמים, יש לי תנאי של שנה וחצי**". (בעמ' 11). בגזר דין זה אף נגזר רכיבי ענישה נוספים על תנאי והם; התחייבות כספית על סך של 5,000 ₪ ו- 6 חודשי פסילה על תנאי, להפעלה בתיק זה.

אכן מדובר במאסר מותנה ארוך ואולם, הנאשם היה מודע לעצם קיומו ולאורכו ובידוע שמאסר מותנה הוא בבחינת מאסר שעונשו נדחה ושני חלקי המאסר (בפועל והמותנה) הם שני חלקים של אותו העונש והוא תאם לנסיבותיו של כתב האישום שם. בד בבד עם זאת, בית המשפט מנחה את העושה במלאכה "**להימנע מהטלת מאסר מותנה שתוצאתו תהיה קשה עד כדי היותה בלתי מידתית הן ביחס לעבירה הראשונה והן ביחס לעבירה הנוספת**" (רע"פ 5798/00 **ריזי נ' מדינת ישראל**) ועדיין על אף שהמאסר המותנה במקרה זה אינו זניח כלל ועיקר, בענייננו הוא עדיין מצוי במתחם הענישה ההולם (ברף הגבוה). כמו כן, יש להפנות אף להחלטה, שהגישה המאשימה בעפ"ג 33783-06-16 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** ולפסיקה שצוטטה שם אשר יש בה כדי לצדד בהפעלת המאסר המותנה גם אם הוא ארוך, זאת, כאשר לא קיימים שיקולי סטייה ממתחם הענישה.

כאן גם המקום להפנות לפסיקה אליה הפנתה ההגנה, כך ברע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, שם צוין ששילוב של נסיבות יוצאות דופן ומאסר מותנה ארוך יכולים להוות נימוק להארכת המאסר המותנה, וכן לעפ"ג 42061-03-20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, גם שם הוארך התנאי אשר היה ארוך מאוד בהתייחס לנסיבות המקרה.

בעניינו של הנאשם ולאחר שקבעתי, כי קיימים שיקולי שיקום משמעותיים, המצדיקים סטייה לקולא ממתחם הענישה, ועל אף שהנאשם הורשע בשתי עבירות מתחום הסמים, שיש בהן משום חובת הפעלת המאסר המותנה, הרי שמכיוון שמדובר בעבירות מתחום זה, יש לפנות לסעיף 85(א) לחוק, שם קובע החוק, שרשאי בית משפט אשר הרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע שלא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של אדם וכי הפעלת המאסר המותנה תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכתו. בצד כך, נקבע לא אחת כי על בית המשפט להשתמש בסמכות זו במשורה ובקפידה, וליישמה רק במקרים חריגים המצדיקים זאת (ראה למשל עפ"ג (ב"ש) 9706-03-14 **מדינת ישראל נ' סבג** (25.5.2014)).

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם יליד 1996, לחובתו 4 הרשעות, הישנה שבהן משנת 2013 מבית המשפט לנוער, שם הורשע בעבירות זהות לאלו שלנו והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. הרשעה משנת 2014 בבית משפט המחוזי בעבירות של חבלה כשעברין מזוין וחבלה חמורה, שם נגזר דינו ל-24 חודשי מאסר, בין היתר. הרשעה נוספת משנת 2015 גם היא מבית משפט לנוער הכוללת שני תיקי חקירה, האחד בעבירות של ניסיון פציעה ותקיפה סתם והאחר בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה, שם הוטל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל (לאחר שהופעל מאסר מותנה בחופף) וענישה נלווית. הרשעה אחרונה משנת 2018 בעבירות של סחר בסם מסוכן (19 עבירות) ונגזר דינו ל-15 חודשים, כאשר בתיק זה בין יתר רכיבי הענישה ניתן אותו מאסר מותנה בן 18 חודשים.

העונש המתאים לנאשם - לפיכך ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, את עברו הפלילי של הנאשם, כמי שהיה מעורב בתחום הפלילי במגוון תחומים ומגיל צעיר, התנהלותו במהלך ניהול המשפט (היעדרותו מדיונים), מנגד, שקלתי את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, נסיבותיו האישיות, העובדה שלא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים, המלצת שירות המבחן והשתתפותו של הנאשם בהליך הטיפולי, מצאתי לקבל את המלצות השירות ולהאריך את המאסר המותנה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. של"צ בהיקף של 200 שעות, כאשר שירות המבחן יעביר בתוך 10 ימים מהיום את תכנית השל"צ, אז תינתן החלטה משלימה לגזר הדין.
 2. צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הנאשם את ההליך הטיפולי אותו הוא מבצע כעת.
- תשומת לב הנאשם כי אם לא ימלא אחר התנאים ויפר את ההוראות בעניין השל"צ וצו המבחן, אזי תוגש בקשה על-ידי שירות המבחן או על-ידי ב"כ המאשימה לבית משפט זה וידווח על כך, כאשר בית המשפט יגזור את דינו מחדש, או אז צפוי הנאשם למאסר בפועל לפחות לתקופה של המאסר המותנה.

3. מורה על הארכת המאסר המותנה בן 18 חודשים, שהוטל ביום 21.01.18 בת"פ 42375-09-17 על-ידי בית משפט השלום ברמלה לשנתיים נוספות מהיום.

4. מורה על הפעלת התחייבות של 5,000 ₪ שהוטלה ביום 21.01.18 בת"פ 42375-09-17 על-ידי בית משפט השלום ברמלה, כאשר הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 05.06.23 ובכל 5 לחודש שלאחריו.

5. פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים.

מורה על הפעלת פסילה על תנאי בת 6 חודשים שהוטלה ביום 21.01.18 בת"פ 42375-09-17 על-ידי בית משפט השלום ברמלה, שתופעל במצטבר לפסילה שניתנה כאן ובסך הכל, **ירצה הנאשם 9 חודשי פסילה בתיק זה החל מיום 02.07.23**, כאשר בית המשפט מבהיר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט וככל שלא יפקיד, יהיה פסול מלנהוג אך הפסילה לא תימנה.

6. פסילה על תנאי של חודשיים למשך 3 שנים של יעבור עבירות לפי פקודת הסמים.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על-פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו על-פי יפוי כוח.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ענת יאה, שופטת

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשפ"ג, 24/05/2023 במעמד הנוכחים.